

[Landbrugsministeren.]

give lov til at udføre ubegrænsede eller betydelige kvanta af maltbyggen er jeg ikke på forhånd indstillet på. Jeg tror hellere, det ærede medlem må tænke på den anden mulighed, som også tidligere har været udnyttet af forskellige.

Det ærede medlem nævnte, at det ville være rart at få lovforslaget i udvalg. Jeg kunne naturligvis aldrig finde på at forsøge at forhindre det høje landsting i at sende forslaget i udvalg, slet ikke. Ønsker man et udvalg, skal man få det, men jeg vil ikke tilbageholde den bemærkning, at jeg ville sætte megen pris på at få loven vedtaget i denne uge, og jeg ser klart, at det når jeg ikke, hvis jeg ikke får den gennemført i dag.

Det ærede medlem nævnte de 15 pct., og disse betragtninger har også været fremme i folketingsudvalget og i folketinget. Jeg har for mit vedkommende ikke modsat mig en ændring på dette punkt, men det var ikke muligt at skaffe et flertal derfor, og selvom det skulle være muligt her i landstinget at ændre lovforslaget på dette punkt, hvad jeg ikke ved noget som helst om, så ved jeg ganske bestemt, hvad der ville ske, når lovforslaget kom tilbage til folketinget, så ville man sende det herop igen i den skikkelse, hvori man havde vedtaget det før. Jeg synes, det er rigtigt at gøre det ærede medlem opmærksom på dette og bede det ærede medlem overveje, om det ikke alligevel ville være det rigtigste at lade lovforslaget løbe igennem rigsdagen i dag. Man må som sagt ikke tage mine udtalelser som udtryk for, at jeg i mindste måde vil prøve på at påtrykke nogen tilbageholdenhed i så henseende, men det ville være forkert af mig ikke at sige, at jeg ville være lidt ked af, om man forlangte en udvalgsbehandling.

V. Knudsen: Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister for denne redegørelse og for tilsagnet om at se velvilligt på eksporten af korn, navnlig når det kan ske ved kompensation med andre varer. Efter den redegørelse, vi iøvrigt har fået, skal jeg på mit partis vegne frafalde ønsket om udvalgsbehandling.

Johs. Larsen (Tune): Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister for hans redegørelse for de vanskeligheder, der har været afgørende i spørgsmålet om klidtilbagelevering. Jeg tror, det er af betydning, at rigsdagens stillingtagen her og motiverne til rigsdagens stillingtagen bliver klarlagt for de kredse i vort folk, som denne lov

berører, og det var også hensynet hertil, der gjorde, at jeg rejste spørgsmålet her ved første behandling.

Den højtærede landbrugsminister beskæftigede sig meget med de politiske relationer, der knytter sig til kornloven. Jeg vil gerne fremholde, at der i mine bemærkninger om dette forhold ikke lå en bebrejdelse mod ministeren. (*Landbrugsministeren* [H. Hauch]: Sådan opfattede jeg det heller ikke!). Jeg gav udtryk for, hvordan efter min mening de politiske relationer omkring kornloven opfattes i lanbokredse, og jeg mener at have en baggrund for at udtale mig om disse ting. Den appel, jeg rettede i slutningen af mit indlæg, var ikke rettet til den højtærede landbrugsminister, den havde en anden adresse. Den appel, som landbruget ifølge hele sin opfattelse af disse forhold retter, går ud på, at nu påtager landbruget sig under hensyn til vilkårene, som de er, og forholdene, som de er, denne byrde og dette løft, og så venter vi, at også andre befolkningsgrupper vil vise villighed til et offer for den fælles sag for at skabe sundere økonomiske forhold i vort land end de nuværende. Nu fremholdt den højtærede landbrugsminister, at et sådant offer fra andre befolkningsdele ville blive effektivt, og det mener jeg også er godt bliver sagt, men den højtærede minister nævnte et forhold, som navnlig volder bekymring i landbrugs kredse, det nemlig, at pristalsreguleringen fortsætter uændret, at kapløbet mellem priser og lønninger fortsætter. Det kan ikke undre nogen, at dette må fremkalde både misstemning og uro i landbruget, der selv får bundet sine priser, men er usikkert stillet med hensyn til de omkostninger, der løber på i produktionen. Altså, jeg refererer her den opfattelse, som har bundfældet sig i lanbokredse, og ville gerne give den udtryk også ved forhandlingerne her i landstinget.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Oluf Johansen, at vi var jo i og for sig enige i vort syn på kornlovens landøkonomiske virkninger, og den højtærede landbrugsminister gav tilslutning til de synspunkter, jeg her gjorde gældende. Jeg synes dog, at det ærede medlem hr. Oluf Johansen så med lidt for megen sindsro på disse ændringer i de landøkonomiske forhold. Det ærede medlem nævnte, at den reduktion, som skulle finde sted af visse besætninger som følge af kornloven, netop nu kunne finde sted under gunstige omstændigheder, fordi kødprisen lå tilfredsstillende. Ja, det er måske nok rigtigt, men hvis man trækker linien lidt længere ud, må man nære nogen bekymring